

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

maksat çizgili olsun..

OTLAK

KARASEVDA

SAYI 03
NİSAN 2016
FİYATI 8 TL
KİTAP FİYATI 9 TL

ISSN 2149-5947

SABAHATTİN ALİ - SONER TUNA - MURAT MENTEŞ - SİNEM SAL - GÖKÇE ERVERDİ - KEMAL GÖKHAN GÜRSER
ALİ LİDAR - GENÇAY AYTEKİN - NERMİN YILDIRIM - ALİ ÇETİNKAYA - SERAY ŞAHİNER - PINAR ERGÜN - KEMAL VAROL
OYLUM YILMAZ - ECE ZEBER - HAKAN BIÇAKCI - MERT TUGEN - MAHİR ÜNSAL ERİŞ - CEM ÖZÜDURU
BİROL TEZCAN - MAM CİCİ - ANGUTYUS - SİNAN TAŞCI - SİDDİK AKBAYIR - NECMİ YALÇIN - TURGUT YÜKSEL
ERDEM AKSAKAL - ALİ OLGUN - ÜCRETSİZ PDF KİTAP ARŞİVİ - <https://rantev.org> - TEVFIK MERKUT - İLKAY SALTIK - REWHAT

KEN LIU KRALLARIN MERHAMETİ

KRALLARIN MERHAMETİ TANRIARINKİNE BENZEMEZ

“KRALLARIN MERHAMETİ, *Taht Oyunları* kadar yoğun ve zengin.”

—io9

“Liu’nun tutkulu eseri tarihi, mitolojiyi, stratejiyi ve teknolojiyi ustaca bir araya getiriyor.”

—KIRKUS REVIEWS

“KRALLARIN MERHAMETİ, muazzam bir epik fantazi. Liu bir hanedanlık inşa ediyor.”

—NPR BOOKS

“KRALLARIN MERHAMETİ ihtişamlı, efsanevi ve epik. Liu’nun oyunbaz tanrılardan ve boynuzlu balinlardan oluşan ‘silk-punk’ evrenini okumak büyük bir keyif.”

—RELENTLESS READING

TÜM
KİTAPÇILARDA!

İÇİNDEKİLER

2- SEVDA KARASI
BAKISLAR

5- SON MEKTUP

9- ATLIKARINCA

8- DİZELERLE
AŞK

16- SAYIN
YOLCULARIMIZ

12- HAYAL ET AŞK

24- SON
BALAYI

19- SELAM

28- DİPNOT

30- KARA
LEKE

33- ESKİ BİRTANIDIK

36- BEKLE
BENİ

40- AŞK SARKISI

42- YÜZ TANIMA

46- SENİ ÖLDÜRESEYE
SEVİYORUM HAMZA

48- SEVGİLİ
GÜNLO

52- DELİBEDRİ

49- ÇİFT
TIRNAK

56- ÜÇÜNCÜ
BAHAR

ARKA - PAMUK PRENSES
KAPAK VE AĞCI

SEVDA KARASI BAKIŞLAR

Yazan: SİDDİK AKBAYIR

Çizen: NECMİ YALÇIN

O, hep gözleri bulutlanan, suskun kadındı. Bulutlanan gözlerinde gidilmez yolların, dönülmez aşkların sırrını saklardı.

Yalnızca
bir çift renkli göze
sahip olmanın güzellik sanıldığı
esmer bir ülkede, gözleri güzel kılan
şeyin bakış derinliği olduğunu,

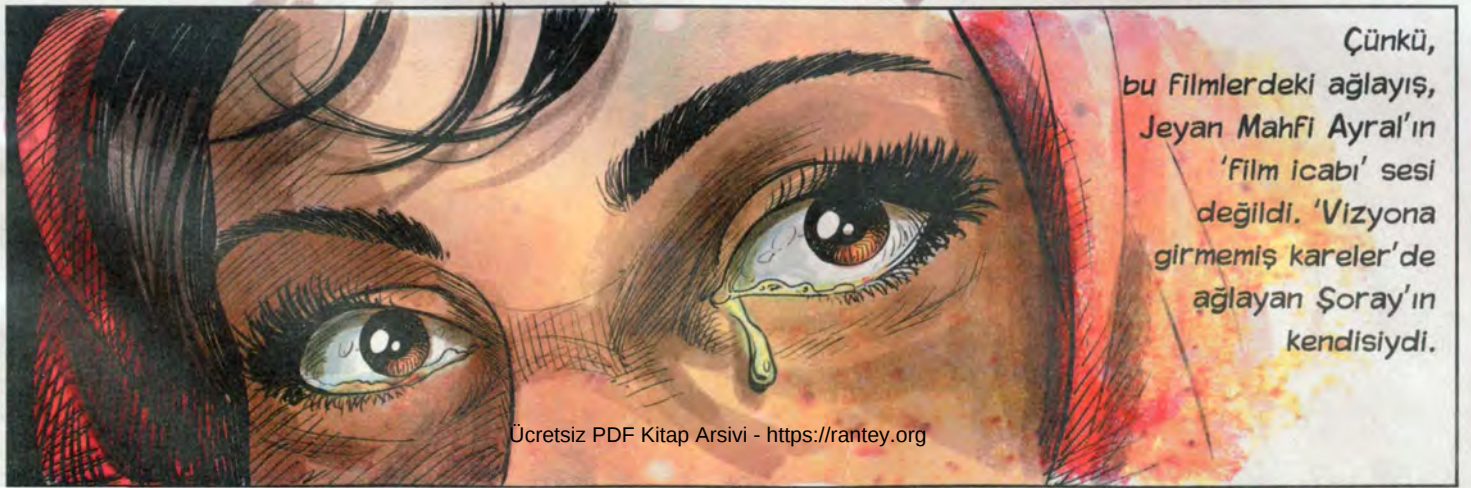
en çok da
Ağlayan
Melek,

Sürtük,
Acı Hayat, Hazal ve...

Selvi Boylum Al Yazmalım
Filmlerinde bu ülkeye öğretmişti.

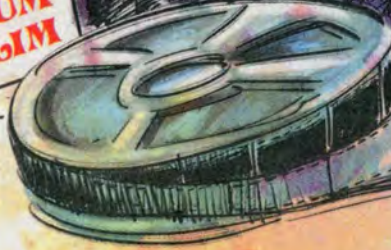

Çünkü,
bu filmlerdeki ağlayış,
Jeyan Mahfi Ayrıl'ın
'Film icabı' sesi
değildi. 'Vizyona
girmemiş kareler'de
ağlayan Şoray'ın
kendisiydi.

Selvi Boylum Al Yazmalım
Filme almak, yönetmen
Atıf Yılmaz'ın ya da yapımcı
Arif Keskiner'in değil,
Türkan Şoray'ın
düşüncesi idi.

68 adamlık Yeşilçam Sokağı'nda yılda yüzlerce
filmin çekildiği zamanlardı. Bütün setler
aynı filmi çekiyor gibiydi.
Yeşilçam, birkaç öykü
bir tekrardı sanki.
Hep aynı rollerden sıkılmıştı.

İşte, o günlerde, katıldığı bir sempozyumda
Kırgız yazar Cengiz Aytmatov'un Kırmızı Eşarp öyküsüyle
Alman yazar Bertholt Brecht'in Kafkas Tebeşir Dairesi
oyununun karşılaştırmasını dinlemiş, Brecht'in oyunundan
da Aytmatov'un öyküsünden de çok etkilenmişti.

Aytmatov, henüz Türkçeye
çevrilmemişti. Aytmatov, ancak
Fransızcadan okunabiliyordu.
Kitabı Fransa'dan getirtilip
çevirtmişti. Okur, öyküyü
filmden ancak dört yıl sonra
okuyabilmişti.

O dönemler Sovyet Yazarlar Birliği
üyesi Aytmatov'a biraz da umutsuzca bir
mektup yazmıştı. Mektuba da birkaç
siyah beyaz fotoğrafını eklemişti.

İki hafta sonra, beklediği mektup gelmişti.
Bu öykü için Cengiz Aytmatov, onun başrolde oynayacağını
öğrenince senaryoyu bile görme gereği duymadan
izin vermişti. "Asya'yı, sadece, bir daha unutmamak için
bir kez görmenin yeterli olduğu bu gözler oynayabilir."
demişti mektubunda.

Berholt Brecht'in
1944'te yazdığı
Kafkas Tebeşir
Dairesi ile
Cengiz Aytmatov'un
1967'de yazdığı
Selvi Boylum Al
Yazmalım arasında
ilginç bir benzerlik
vardı.

Brecht de Aytmatov da metinlerinin özünü bir
Çin söylencesinden almıştı. Çin söylencesinde,
iki annenin sahip çıktığı bir çocuk vardı. Çocuğun
öz annesi kimdir, çocuk kimindir, bilinmez.

Bilge bir yargıç, koca bir
daire çizer yere,

çocuğu dairenin dışına çıkarmayı
başaracak olan kişi yargıca
göre çocuğun öz annesidir.

Ancak öz anne çocuğa
kıyamaz,

Böylece bilge
yargıç bir
kurnazlık sonucu
öz anneyi bulur.

Brecht'te tebeşir daire
denemesi sonunda, bu kez
analığı çocuğu çekip incitmeye
kıyamaz. Böylece yargıç çocuğu
öz annesine değil de, onu
gerçekten seven analığına verir.

Aytmatov da aynı şekilde Selvi Boylum
Al Yazmalım'da, çocuğu,
öz babasına değil, çocuğa
emek veren üvey babanın
yanında bırakır. Emegi,
en yüce değer olarak
değerlendirir.
Ali Özgentürk'ün
şiişer senaryosundaki
cümleler, aşkın,
sevdanın en güzel
repliklerinden
biri olur.

Türkân Şoray'lı - Kadir İnanır'lı günler;
İlyas'ın kendisine yöneltilen "Neden, artık
Selvi Boylum Al Yazmalım'daki gibi
bakmıyorsunuz?" sorusunu
"Karşımdaki oyuncu Asya değil ki..."
biçiminde yanıtladığı günlerdi.

Türkân Şoray'lı-
Kadir İnanır'lı günler;
en az iki kuşağın, Deprem'de
Dila Hanım'da, Devlerin Aşk'ında ve
Selvi Boylum Al Yazmalım'da aşkın
çok güzel bir şey olduğunu
öğrendiği günlerdi.

Türkân Şoray'lı - Kadir İnanır'lı günler; kar suyuyla demlenen çayların,
yağmurla beyazlaşan rakıların Ruhi Su türkülerine, Cahit Berkay
ezgilerine karıştığı; Tek Yol Devrim duvarlarında kırmızılarla lekelenen
parka ceplerinde Nâzım Hikmet, Ahmed Arif şiirlerinin bulunduğu günlerdi.

Türkân Şoray'lı - Kadir İnanır'lı günler; bitmiş
ve kutusuna yerleştirilmiş bir yenilmişler filmi gibi,
en az iki kuşağın kendi hikâyelerinin tashihi bol
cümlelerinde kaybolduğu günlerdi.

SON

SON MEKTUP! "Yeter ki ölmesin, yetişir bana" (Hakkı Bulut)

Yazan: Murat Mentek
Çizen: Rewhat

Bir gülüşle Klimanjaro'nun karlarını
eritirsin. Yıldızların voltajı yükselir
bir bakışınla.

KAÇIYOR!

Zombileri normale döndürürsün,

tekrar takım elbise giyip işe giderler.

Beynim, bilinçaltım, kalbim sürekli bana senin reklamını yapıyor.

Saatlerce
fotoğrafına
bakıyorum Şifa.

Fotoğrafın, güzel sanatlar
müzesinin lobisinde sergilenmeli.
Senin tebessümünü Mona Lisa
görse, suratı asılır Şifa.

ŞİFA'YI
BULMAMALI
!!!

Michel Foucault, "Şu masa, bu çanta
pekala sanatsal bir değer arz
ederken, bir insanın hayatı neden
sanat eseri olamamış?" diye sormuş.

Hayati ve ölümcül hakikate
bilgi ve ahlak vasıtasıyla
yaklaşabilirsin, lakin ancak
güzellikle varabilirsin Şifa.

Güzellik, yani sen.

Benim için gerçek de, anlam da, hayat da sensin.
Foucault'dan daha akıllı değilim,
fakat daha şanslıyım Şifa

DİZELERLE AŞK

LEVENT GÖNENÇ

Seni düşünürken
Bir çakıltaşı ısınır içimde

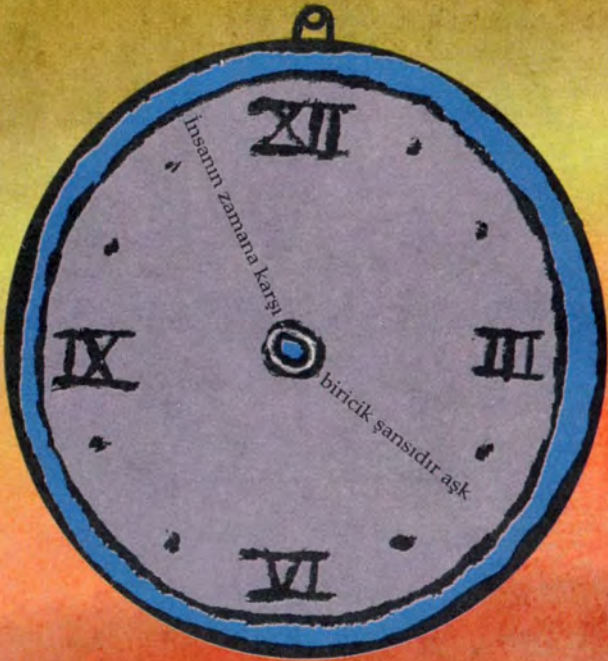

Bedri Rahmi Eyüboğlu'nun "ÇAKIL" şiirinden

Şayet aşkın tohumu
Düşmüşse gönlüne

Behçet Necatigil'in "ŞAYET AŞK" şiirinden

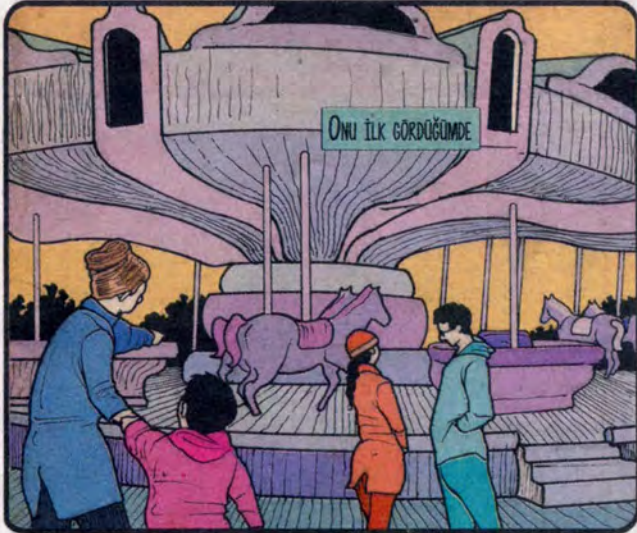
Onca kapı onca duvar içinde bulur aynasını

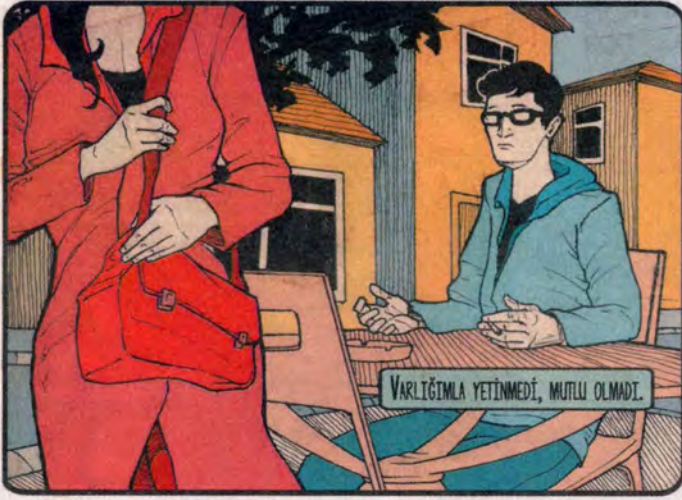
Şükrü Erbaş'ın "KOCAMAN BİR ÇOCUĞU ÖPÜYORSUN" şiirinden

Kırmızı bir kuştur soluğum
Kumral göklerinde saçlarının
Seni kucağıma alıyorum

Cemal Süreya'nın "SAN" şiirinden

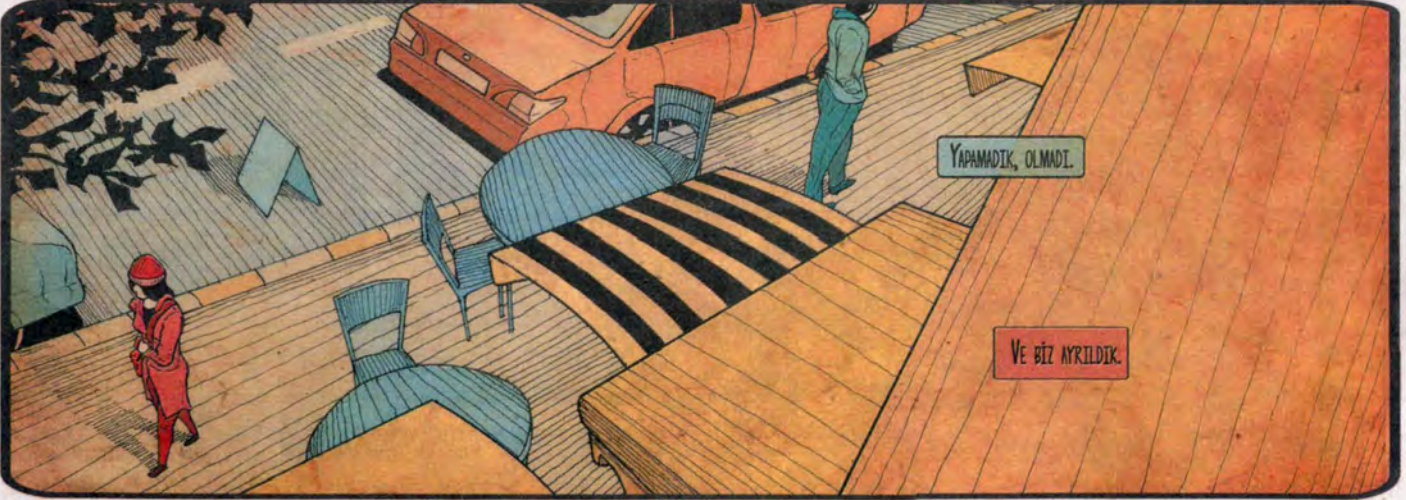

VARLIĞIMLA YETİNMEDİ, MUTLU OLMADI.

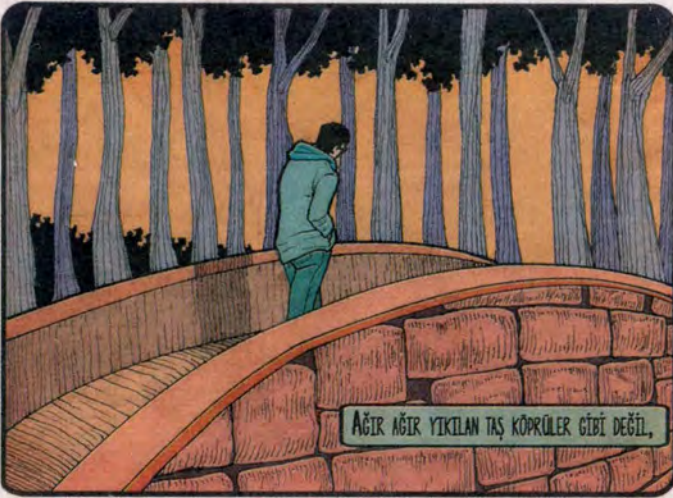

YETERİNCE SEVMEDİ.
BEN ONSUZKEN BOMBOSTUM
AMA O BENSİZKEN DE TASTAMADI.

YAPAMADIK, OLMADI.

VE BİZ AYRILDIK.

AĞIR AĞIR YIKILAN TAŞ KÖPRÜLER GİBİ DEĞİL,

KÂĞITIN KÜLELERİ GİBİ HIZLA DAĞILDIK.

SANKİ BİRİ ÖFLEDİ VE

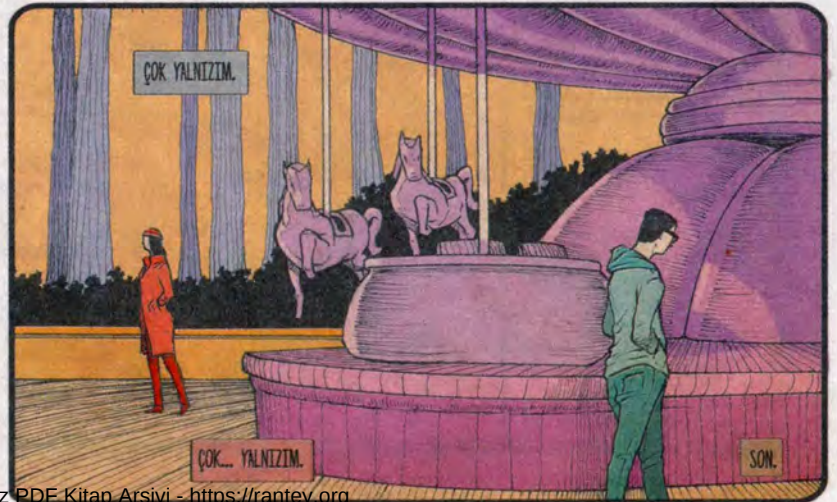
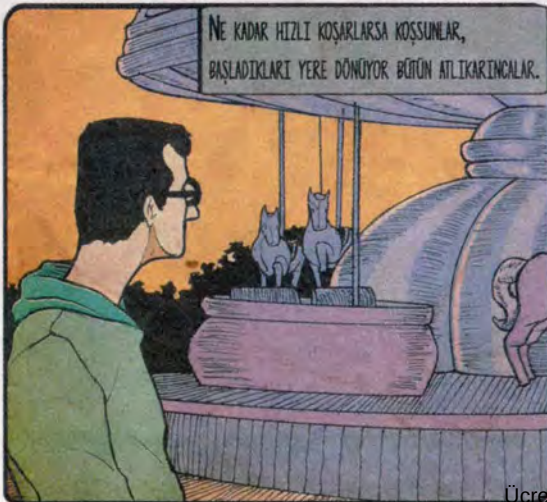
DÖRT BİR YANA SAÇILDI.

DÜNYA YENİDEN GAZ VE TOZ
BULUTUNA DÖNDÜ BÖYLECE.

İKİ KİŞİLİK MEDENİYETİMİZDEN
GERİYE KALAN O HAZİN BOŞLUĞA
AYRI AYRI SİĞİNDİK.

Yazar: OYLUM YILMAZ
Çizim: ECE ZEBEK

Denize düşen yılanı sanılır. Ben de Kuru Hala'ya sanıldım. Daha doğrusu Kuru Halam'ın Ada'daki köşküne. Hayat bana tek kurtuluşun doktora tezimi bitirmek ve üniversiteye kapağı atmak olduğunu, açıkça söylemişti. Tabii beni evden çıkaran ev sahibim de öyle... Ah ne zavallı, ne zavallı bir umuttu o... Meğer o gelecek umuduna değil, geçmişe gelmişim. Meğer iş görmeyi değil, sevdalanmaya gelmişim.

"Henüz kış ortasındayız ama ada çocukluğumun bütün yazları gibi kokuyor. Vaat ettiği güzellikleri vermeyen, vermedikçe insanı kendine müptela eden o ada kokusu... Köşkün emektarı, Yaşar Amca karşılıyor beni iskelede. Karşısında yeniden, on sekiz yaz öncesindeki o süklüm püklüm kız çocuğu oluveriyorum. Halamla neden çıktığını bilmediğim bir kavga yüzünden apar topar gidişimizi hatırlatıyor bana yeniden."

"Yaşar Amca'ya dikkatle, içim burkularak bakıyorum, dışından içine doğru çökmeye yüz tutmuş görünüyor. Sanki emektarı olduğu köşkün durumunu bana önceden haber verir gibi. Sanki ölmüş de, bunu bir ben bilmiyormuşum gibi. Ona baktıkça şehirde unuttuğum bir şeyi hatırlıyorum: İnsanı zamandan ve eşyadan ayrı düşünmenin imkânsızlığını..."

"Bahçeden içeri girer girmez ürperiyor içim. Yok, evin metrukluğundan değil, köşk sanki bir adam suratına benzemiş yıllar geçtikçe. Yaşar Amca'nın, koca burunlu, üzgün bakışlı, yaşlı suratına!"

YOK YOK YAŞAR AMCA, BİLMEM Mİ BEN BURAYI, HİŞİRTİDAN ÇATIRTIDAN KORKMAM, BÖRTÜ BÖCEKTEN HELE HİÇ SAKINMAM, MERAK ETMEYESİN.

EV ESKİ, YAŞAR GİBİ SES ÇIKARIR, HAVA DA ESEK POYRAZINA DÖNDÜ, KİYAMET KOPACAK BELLİ BÜTÜN GECE.

Yaşar Amca, gidecek gibi oldu, sonra birden durdu. Süründürüp öldürmeyen hastalık gibi uzayıp giden bir an boyunca kaldı öyle.

SEN YİNE DE SAKIN KORKMA KIZIM E Mİ, BİŞEYÇİKLER OLMAZ, SAKIN KORKMA.

Fırtınanın içinde dolanan bir ses mi var? Yaşar Amca mı korkuttu, yorgunluk mu, ada havası mı çarptı? Giderken korkma bi'seycikler olmaz mı, yoksa bi'seycikler yapmaz mı demişti? Yoksa, ahl Emin olamıyorum. Fırtınanın içinde bir ses var. Evet evet, duyuyorum işte. Şehir bütün sesleri yutar, yekpâre bir şeye dönüştürür. Oysa burada tek tek her sesi ayırt edebiliyorum.

Ve bütün seslerin arasında onun sesini... Belki de yalnızlıktan, ümitsizlikten, kimsesizlikten, hiçlikten çıldırıyorum. Bana sesleniyor, ama benim adımla değil, İnci diyor, İnci aç, ben geldim!

Şimşegin çakmasıyla görüyorum onu. Apaçık duruyor işte karşımda. Memet, diyorum. Ben bu adamı, bu ismi nereden biliyorum? Elektrikler kesildiği anda artık kendimi tutamayıp Memet diye cıglığı basıyorum.

HAYATIM, SEVGİLİM, AYDINLIĞIM, İNCİM. AH KORKMA KORKMA BAK BEN GELDİM. HİÇBİR SEY YAPAMAYACAKLAR ARTIK SANA, ACITMAYACAKLAR ARTIK HİÇBİR YERİNİ.

Ona ben İnci değilim ki, diyemiyorum. Ben senin sevdiğin İnci'n değilim. Tuhaf bir uyuşukluğa kapılan bedenim gibi dilim de dönmüyor sanki. Uysal bir kuzu gibi pencereden gelen bu hayalin beni sevip oksamasına kaptırıyorum kendimi. Rüyasız bir uykuya doğru yavaş yavaş kapanıyor gözlerim.

KORKTUN MU?

KORKMADIM.

GELDI DEĞİL Mİ?

GELDI.

"En çok aşktan, onun bana olan sevgisinden söz ediyoruz Memet'le. Yeter diyeceğim geliyor her seferinde. Bu sevmek aşkı ne fena, ne hencil bir şey! O beni sevdikçe ben onu sevmemektan korkuyorum. En korkuncu da bu sevmenin bir gün biteceğini biliyorum. Hangi hayal gerçeğin karşısında durabilmiş ki İnci, kendine söylediğin hangi yalanı!"

"İşte böyle başlıyor hayatımın en güzel günleri. Aşk, neyin gerçek neyin yalan olduğunu birbirine karıştıran lanetli bir büyü gibi. Gündüzleri delice çalışıp gece oldu mu odama gelen sevgilimin kollarında buluyorum kendimi. Yaşar Amca olmasa hummalı bir çıldırmanın içinde olduğuma eminim. Ama Yaşar Amca var, o biliyor. Benden daha fazlasını hem de..."

Aşkla, korkuyla, merakla dolu tam altı ay geçiyor ve gitme zamanım geliyor. Kuru Halam ölüm döşeginde ama Yaşar Usta'ya talimatı vermiş bile. Ne olursa olsun İpek bu hafta köşkten çıkacak!

BURAYA GEL YAŞAR KAPTAN, KOCA YAŞAR NERDESİN! GEL DE AL YİNE SEVDİĞİMİ BABA. GEL GÖTÜR ONU DA, HADI GÖREYİM BİR DAHA.

Ve felaket son gece gelip çöküyor üzerimize. Memet gideceğimi öğrenince üzerime atılıp beni yatağa bağlıyor. Eline ne geçerse kırıp döküyor, köşkte yer yerinden oynuyor.

Bir kova suyla geliyor Yaşar Amca, kovayı oğluna savurduğu anda yok oluveriyor Memet. Tuzla buz olur gibi bedeni parçalara ayrılıyor. Hayaletler suyu sevmezmiş meğer. Babasıyla birbirimize sarılıp Memet'in gidişine, yok oluşuna ağlıyoruz...

İLK İNCİ GETİRMİŞ O KİTAPLARI. ÇOCUKLUKLARINDAN BERİ KOYUN KOYUNA BÜYÜDÜKLERİ MEMET'E, BİRLİKTE OKUMUŞLAR OKUMUŞLAR. SONRA DA EL ELE VERİP DÜŞMÜŞLER HEM KENDİ SEVDALARININ HEM DE BU SOLCULUK SEVDASININ PEŞİNE. OKULLARI İSTANBUL'DA TABİİ, TUT TUTABİLİRSEN GENÇLERİ. NE HALAM MAKBULE HANIM, NE O MANİ OLABİLMİŞ.

İşler çığırından çıkınca, İnci ile Memet'in aşkının verdiği küskünlüğü, zenginliği yoksulluğu, işçiliği patronluğu unutmuşlar, birlik olup kurtarmak istemişler çocuklarını. Yaşar Amca gelip saklamış onları darbeden bir gün önce kendi elleriyle köşke.

Bir ay saklanmışlar. Kız kısmıdır, hem de zengin çocuğu demiş Yaşar Usta, İnci için. Evi aramaya gelen askere kendi elleriyle teslim etmiş İnci'yi o sabah Memet'ten habersiz.

NE BİLEYİM KIZIM, ÖYLE BİR VAHSETİN İÇİNE DÜŞMÜSÜZ Kİ, SONRA SONRA ANLADIK. İNCİ'Yİ ALIRLARSA MEMET'İN YAKASINDAN DÜŞERLER DEDİM, HEM DE İNCİYE NE OLACAK, İKİ GÜNE KALMAZ SALİVERİRLER HATIRLI TANIDIKLARIN BİR TELEFONUyla.

İşkencede ölmüş İnci, hemen arkasından teslim olan Memet'le aynı gün almışlar ölüm haberlerini. Yere batasınca Birinci Şube'nin önünde... Oracıkta inme inmiş Makbule Halama, yığılıp kalmış Yaşar Amca'nın kollarında.

MEMEDİM'İN HAYALI HER GECE GELİR. SEVDİĞİMİ ALDIN SEN BABA DER, AĞLAR AĞLAR. SONRA GİDER.

VEBALLERİ BOYNUMA. İSTE TAM OTUZ ALTI YIL HER GECE BOYLE CEKTİM BEN İKİ CANIMIN ÇİLESİNİ, TA Kİ SEN GELENE KADAR...

SENİ GÖRÜR GÖRMEZ ANLADIM, ALLAH'IN TAKDİRİ İSTE, İNCİ'NİN TIPATIP AYNISIN. MAKBULE HANIM SEN YETİŞMEYE BAŞLAYINCA FARK ETMİŞ BENZERLİĞİ, BİR DAHA GELMEYİN ADAYA DEMİSTİ ANNENE, YILLAR ÖNCE O YAZ. BAYRAMLARDA FALAN DA İSTEMEZ, GÖRMESİN GÖZÜM SAKIN HA, DEYİP AİLE BAĞLARINI SİLİP ATMİŞTİ.

YAPMAYIN, GELMESİN DEDİM SENİN İÇİN. AİLE SİRRI DEDİK, BUNCA YIL SAKLADIK HER ŞEYİ. BİR ŞEY SORARSA NE DERİM BEN? HALAN, KADERİN ÖNÜNE GEÇİLMEZ ÜCRETSİZ REKLAM ADI, https://ranteley.org BUNU EN İYİ SEN BİLİRSİN!

Kovularak gidiyorum yine Ada'dan. Aşkın hayalinden, geçmişin acısından... Son bir şey daha söyledi Yaşar Amca beni iskelede uğurlarken. Sessizce dinledim. Onu, yüzümdeki İnci, yüreğimdeki Memet gibi hep içimde gizlerim: Niye diye sorma hiç. Gördüklerin gerçektir. Ve sevda dediğin zaten bir hayalden ibarettir!

SAYIN YOLCULARIMIZ

t.yüksel

Haftanın beş günü aynı yerde, aynı zamanda, aynı kadın bana şunu söylüyor:

SAYIN YOLCULARIMIZ, ARACIMIZ ZEYTİNBURNU GÜNGÖREN ÜSTÜNDEN BAĞCILARA GİDECEKTİR. AKSARAY HAVALİMANI HATTINA GEÇMEK İSTEYEN YOLCULARIMIZIN YUSUFPAŞA DURAĞINDA Mİ HATTINA AKTARMA YAPMASI GEREKMEKTEDİR.

Aynı kadın bugün bana başka bir şey söyledi:

SAYIN YOLCULARIMIZ, ARACIMIZ ZEYTİNBURNU GÜNGÖREN ÜSTÜNDEN SONSUZLUĞA GİDECEKTİR. GEÇMİŞE DÖNMEK İSTEYEN YOLCULARIMIZIN YUSUFPAŞA DURAĞINDA Mİ HATTINA AKTARMA YAPMASI GEREKMEKTEDİR.

Bunu sadece bana mı söyledi yoksa bütün yolculara mı?

Haftanın beş günü aynı saatte aynı yerde iniyorsam ve aynı şeyleri görüyorsam...

Kül tablası bile olmayan bu soğuk sigara odasında kadının teklifini değerlendirmeli miydim diye düşünmem yeni bir şey mi?

Bugün orada farklı bir şey gördüm:

Sadece benim için mi yazılmıştı yoksa herkes için mi?

Aramalı mıydım o numarayı?

İlgimi çeken adamı her akşam aynı yerde görürüm, nedense hep bakışlarını kaçıtır benden. O mu yazmıştı o notu?

Bir süre bakınca da onun yaralı hasta halini de görürüm. Sadece ben mi yoksa herkes mi görüyor?

Ben mi onları sevmiyorum yoksa onlar mı beni sevmiyor ya da onların sevdiği dili mi sevmiyorum?

Bazen kalbi dışarıda olan insanları görüyorum. "Üşüteceksin ört onun üstünü" diyesim geliyor. Sonra vazgeçiyorum.

Yarın Güngören üstünden sonsuzluğa mı gitsem yoksa bu gece hiç mi eve gitmesem?

Ortalıkta, zaman zaman esen rüzgârın kaldırdığı tozlardan başka hareket yoktu. Bursa'ya geçecek otobüslerin gelmesine daha bir saatten fazla vakit vardı...

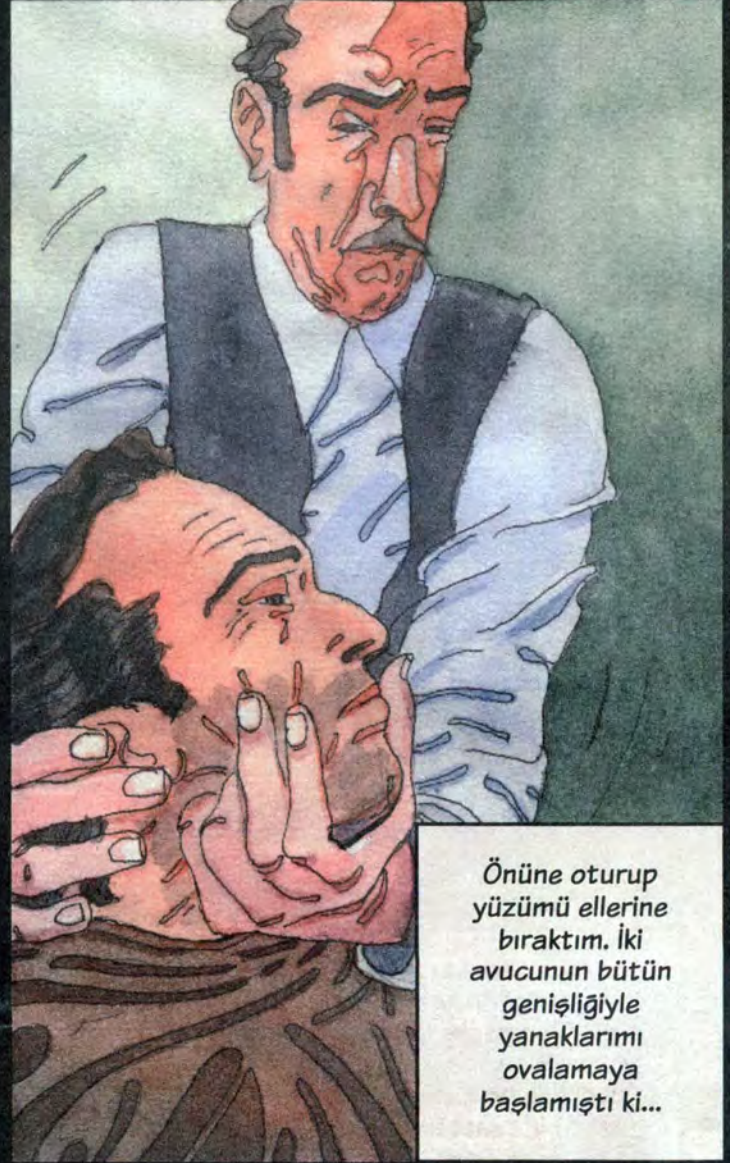
... ve ben, ruhu olmayan bu kasabadan kaçmak için can atıyordum. Bu sırada karşıma çıkan bir berber dükkanı, istemeden elimi yanaklarımda dolaştırdı. Epeyce sakallı idim.

İstanbul'dan gelecek olan zarif otobüs yolcularının arasına bu kılıkla binmek istemezdim.

...bu dükkana yöneldim.

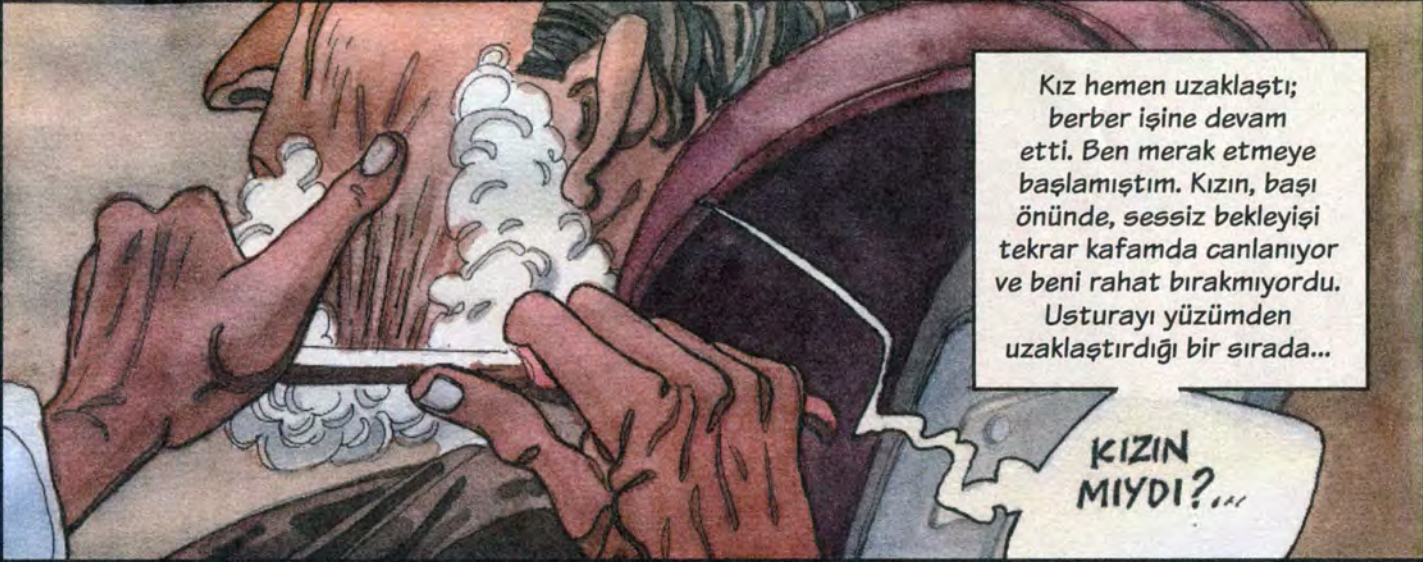
BERBER

Dükkanın kapısı önünde dokuz yaşlarında bir kız çocuğu peyda oldu. Kapının eşiğine gelip sırtını duvara dayadığını ve hiçbir şey söylemeden beklediğini pudralı aynada görmüştüm.

Berber masanın çekmecelerinden birini açarak içinden bir miktar para aldı ve çocuğa verdi.

Kız hemen uzaklaştı;
berber işine devam
etti. Ben merak etmeye
başlamıştım. Kızın, başı
önünde, sessiz bekleyişi
tekrar kafamda canlanıyor
ve beni rahat bırakmıyordu.
Usturayı yüzümden
uzaklaştırdığı bir sırada...

KIZIN
MIYDI?...

HAYIR
...

BİZİM
BERBER
YUSUF'UN
KIZIYDI
O!...

BENİM
DÜKKA-
NIN KAR-
ŞISINDAY-
DI DÜKKA-
NI...

Bu zanaata beraber başladık...
Ben evlenmedim... Yusuf evlendi...
Bir Çerkes kızı aldı. Üç tane de çocuğu
oldu... Büyük kızını gördün: Tam anası...
Ötekiler oğlan. Allah bağışlasın.
Kıymetini bilen için dünyaya bedel...

Ve lakin, bizim Yusuf'un aklı yerinden
gitmeye bahane ararmış. Hiç de
umulmazdı... İki üç ay evvel buraya bir
kumpanya geldi... Oyunlar vermeye
başladı. Kızlar iki üç günde bir gelip
saçlarına maşa vurdururlardı.

Günün birinde baktım, kızlardan biri işini bitirince çekip gideceğine Yusuf'un dükkanında oturup yarenlik ediyor. Kız öğlen demiyor, akşam demiyor, Yusuf'la oturup bakışıyor...

Yusuf evden sazını getirmiş... Senelerden beri eline aldığı yoktu... Baktım kız da yavaş sesle okuyor. Ahenk yolunda. Burada ne müşteri olacak?

BİR GÜN
YUSUF'U ÇEK-
TİM YANIMA...
ÜLEN DEDİM
'''

... NE OLACAK SENİN
HALİN? GÜPEGÜNDÜZ
KOYNUNA ALACAK DEĞİLSİN
YA? HALİNDEN UTAN!

Yusuf bir kızardı...

...Bizim deli Yusuf
bir akşam duramamış,
kafayı çektiği gibi
tiyatroya dayanmış.

AAAAH
KURBAN
OLAYIM
SANA!...

Yusufun kolundan tutup dışarı atmışlar. "O günden sonra kız bir daha Yusufun dükkanına gelmedi. Zaten çok da kalmadılar, üç beş gün sonra çekip Bursa'ya gittiler. Yusuf o geceden sonra kendini bıraktı, adamakıllı zebun oldu. Halinden korkmaya başladım...

Kızı para istemeye dükkanın kapısına gelince bir bağıır, yedi mahalleye duyururdu. Kızcağz da, hani şu az evvel buraya gelen, gözünü silip eve kaçardı...

Bir gün Yusuf'la benim dükkanda oturup konuşuyorduk... İçeri bizim Kara Hakkı girdi... Bursa'dan Balıkesir'e giden bir kumpanyaya raslamış... Şundan bundan konuşurlarken Hakkı'nın Orhangazili olduğunu, şimdi de oraya gittiğini duyan bir karı: Yusuf'a benden çok selam et! demiş. Adını da söylemeyip, sen selamımı diyiver, o bilir! demiş.

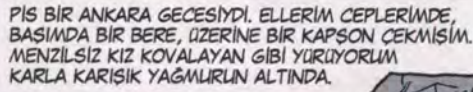

Yusuf sesini çıkarmadı. Hakkı'nın arkasından, bir söz bile demeden çıktı, dükkanına gidip kepenkleri indirdi, kapıyı kilitledi. Tekrar benim dükkanıma geldi. Anahtarı uzatıp: Al Emmioğlu, bu sende kalsın. Selamımı aldım, gayri buralarda duramam. Herhalde onu bulmalıyım! dedi... Çekti giti. İşte o gidiş. Çoluğu çocuğu ortada kaldı. Bu kadar sene karşı-be-karşı esnaflık ettik. Onlara bakmak bize düştü...

Söyleyecek bir söz bulamayarak etrafıma bakındım... Acele tıraş parasını vererek sokağa fırladım. İçimde tuhaf bir utanma vardı... Bir kuru selamın arkasından başını alıp giden Yusuf'u ve onun, içinde kim bilir ne dünyalar yaşayan, saçsız başını düşünüyordum...

Yazan: Angutyus
Gizlen: Sinan Tasci

ANKARA AYAZI SLURATIMA
ÇEKİC GIBİ VLURLYOR.

KAFAM DA BİR GÜZEL KI...

GİRİTOKUM.

ANKARA GARI DOLUM

Ketchup mayonez?!!

Yok!

TAVUK AYRAN SİL

Tavuk da olmasın...

SIHHİYE KÖPRÜSÜ'NÜN ALTI BİR BAŞKA ŞEHİR...
GERÇEK HAYATLAR, MÜTSLÜZ SÜRATLAR, BİR SARAP
PARASINA BABASINI DOĞRAYACAK ADAMLAR...

2:00

HASSKTIR BE
*MCİK!

BAM

VOĞRRNN

BUYRUUUUUĞEN...!

DURUM MU EKMEK Mİ?

DURUM!

TOK

ALLAH RIZASI İÇİN

HAYATLILIK

TOK

WUBB

SİHHİYE KOPRUSU'NU GEÇTİKTEN SONRA
HİCBİR GOZYASI SAHTE DEĞİLDİR!

BİRDEN İRKİLDİM... GÖZ GÖZE GELDİK SARAPÇIYLA.
SACI SAKALI KARİSMİS, GÖZLERİNDE KİN VE NEFRET...

HEP KORKMUŞUMDUR
KAYBEDECEK BİR ŞEYLERİ
OLMAYAN ADAMLARDAN.

BAKISTIK ÖYLECE. NE O KİN
DOLU BAKISLARINI ÇEKTİ...

...NE BEN GÖZLERİMİ KACIRDIM.

DURUMUN DE EN YAĞLI, EN PİS AMA EN LEZZETLİ
YERİNE GELMİŞİM. NEYİM VAR NEYİM YOK ALSIN
DA SU BİTMEK ÜZERE OLAN DURUMUMA
DOKUNMASIN. O SON LOKMA VAR YA...

VARDI CEBİMDE. HEM DE YENİ BİR PAKET.
VERİP BAŞIMDAN SAVMAM GEREKİRDİ AMA...

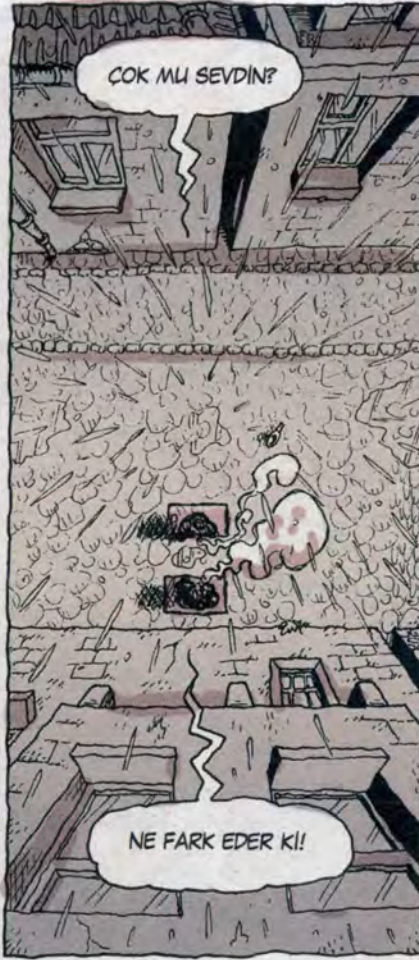
SALAKÇA BİR CEVAPTI AMA
AYYAS İSTELEMEDİ.

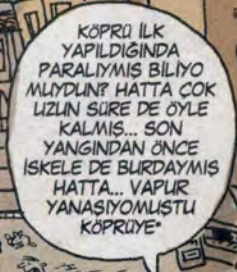
CANIMI SIKTI PUŞTUN BU LAFI.

ÖMER GÖKSEL

*İLK DEFA BAŞBAŞA KALİYORUZ VE BENLE İLGİLİ ANLATAÇAK Bİ ŞEYİM YOK... NORMAL ADAMIM İSTE! Bİ AN ÖNCE SEVGİLİLİĞİN ÖPÜSMELİ SARILMALI EVRESİNE GELİRİZ UMARIM...

AŞKA İNANIR
MISIN?*

EMİNÖNÜ'NDEN
DÜĞÜN ALISVERİSİ
NE YAA!! Bİ KERE
EVLENİCEZ Dİ MİLL?!

HAYATIM
TAMAM BI
SANIYE... GEL
SÖYLE... GEL BI
SAKINLES"

"DAHAA DULUR... *DÜĞÜNÜN
SONRA KİM NE TAKMIŞ* ASIL
ORADA KOPACAK KIYAMET!!
**SAKIN O YÜZÜĞÜ DENİZE
ATAYIM DEME! SAKIN!!

BEN NE ZAMAN
YALNIZ KALMAK
ISTESEM BURAYA
GELİRİM*

DURSANA ÖYLE..
ÇEKEYİM*

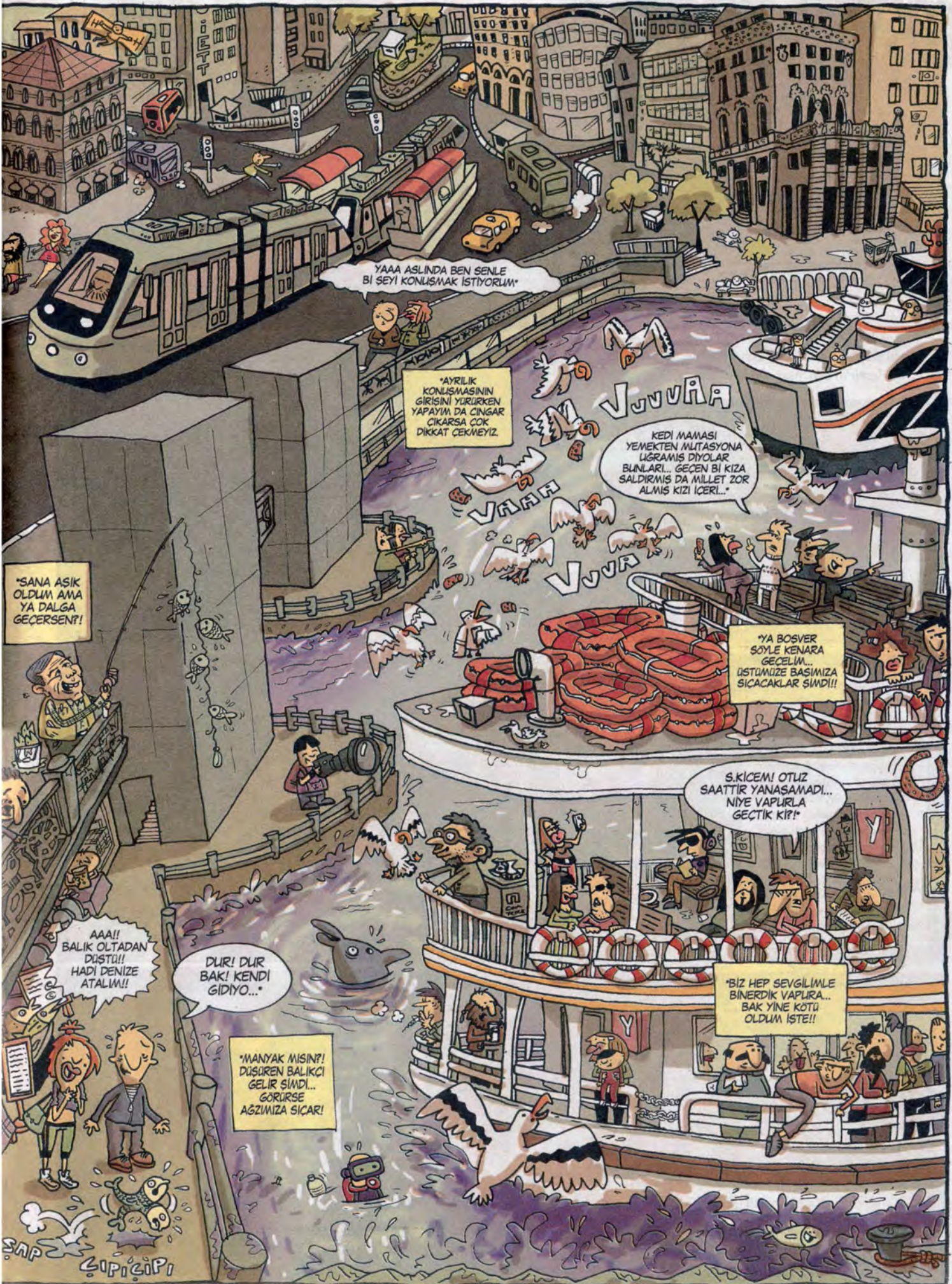
YAAAĞ... ÇOK
ÇIRKINIM ÇEKME!
ÇEKMEEEĞ
YAAAĞ...**

YAA ANLATTIGIN
KADARIYLA BU ADAM
SENİN KIYMETİNİ
BİLMIYO BENCE...
YANI TABİ SENİN
İLİŞKİN, BEN BİSİ
DİYEMEM AMA BEN
KESİNLİKLE ÖYLE
DAVRANMAZDIM*

*SENİ GETİRDİM
ÇÜNKÜ... BENLE
YALNIZLIĞIMI
PAYLAŞIR MİSİN?

*BEN AŞIGIM ULAN SANA
BEEEN! BEN BİLİRİM
KIYMETİNİ... BENİ SEV!
BENİ! BEN! BEEEN!

*FEYSTEN, INSTAGRAMDAN BAKIYORUM
AMA BANA ÖZEL Bİ FOTOĞRAFIN
OLSUN... ONA BAKAYIM ÖZLEYİNCE
**BİRAZ DAHA İLTİFAT ET! HADI!

KARA LEKE

Yazan: ALİ LİDAR
Çizen: GENÇAY AYTEKİN

Barlar sokağının henüz barlar sokağı olmadığı zamanlarda, o sokaktaki bi apartmandaydı evim.

Karşı çaprazımızda sokağın o zamanki tek barı olan 6.45, alt katımızda Leydi Bayan Kuaförü, onun yanında da Özdemir'in dövme ci dükkanı vardı.

Leydi abinin de Özdemir'in de pek iş yapamamalarından ve benim de yazları ekseriyetle işsiz it gibi, yapacak hiçbir şey bulamamamdan mütevellit akşam olmadan barda içmeye başlar, hava kararmaya yakın "Bir bardak daha mı içsek yoksa birbirimizin kafasına mı sıksak?" diye düşünür dururduk. Hayatımın hiçbir döneminde canımın o zamanlardaki kadar sıkıldığını hatırlamıyorum.

Elinde tuttuğu buruşuk kâğıdı gösterip dövme yaptırmak istediğini söyledi.

O saçma sapan günlerin birinde, benim de Özdemir'in dükkanında olduğum bir öğleden sonra içeri otuz yaşlarına yakın bir adam girdi.

Özdemir önce kâğıda sonra adamın suratına sonra tekrar kâğıda ve sonra da bana baktı. Merak edip elimi uzattım. Kâğıdı alıp baktım. Bir boka benzetemedim. Ben de adamın suratına baktım önce sonra kâğıdı Özdemir'e verdim. Sonra dayanamayıp epeydir süren sessizliği bozdum

ABİ BL NE?

"Bunu yapacaksın," dedi ve bir çırpıda tişörtünü sıyrıp yan dönerek eliyle böbreğinin üstündeki yumuşak bölgeyi gösterdi. "Buraya yapacaksınız."

Özdemir şaşkınlığını atamamış "Tamam yapalım minakoyim da bu ne lan?" dercesine bakıyordu. İş başa düşmüştü yine. Kâğıtta görülen tek şey ceviz büyüklüğünde siyah bir lekeydi. Büyük, kenarları taşmış, içi dolu siyah bir yuvarlak.

BU NEDİR ABİ?

DOĞUM LEKESİ!

Al işte zaten akıllı adamın bizle ne işi olur? SENİN DOĞUM LEKEN Mİ ABİ?

Herifin surat düştü. Çenenin yayına sıçayım Ali, o nasıl soru lan? Adam şimdi tekme tokat dalecek bize! Neyse dalmadı Allah'tan.

YOK BENİM DEĞİL. ESKİ SEVGİLİMİN. AYNI YERDE AYNI ŞEKİLDE BİR DOĞUM LEKESİ VARDI ONUN. AYNISINDAN YAPTIRMAK İSTİYORUM.

Herif konuşunca gaza geldim ben de...

ABİ MADEM ÇOK SEVİYORSUN KIZI İSMİNİN DÖVMESİNİ YAPALIM, KALP YAPALIM, Bİ ŞEY YAPALIM. DOĞUM LEKESİ DÖVMESİ OLUR MU HIÇ?

YOK LAN NE SEVMESİ! ONUN BEN... ÜÇ SENE BERABERDİK.
KÖPEK GİBİ AŞIKTİM...

BİR GÜN EN YAKIN ARKADAŞIMLA
YATTIĞINI DUYDUM. SIKIŞTIRDIM BİRAZ
İTİRAF ETTİ. BİR KERE DE YAPMAMIŞLAR
ÜSTELİK DEFALARCA YATMIŞ KANSIZLAR!

Acıdım, gözleri dolmuştu adamin...

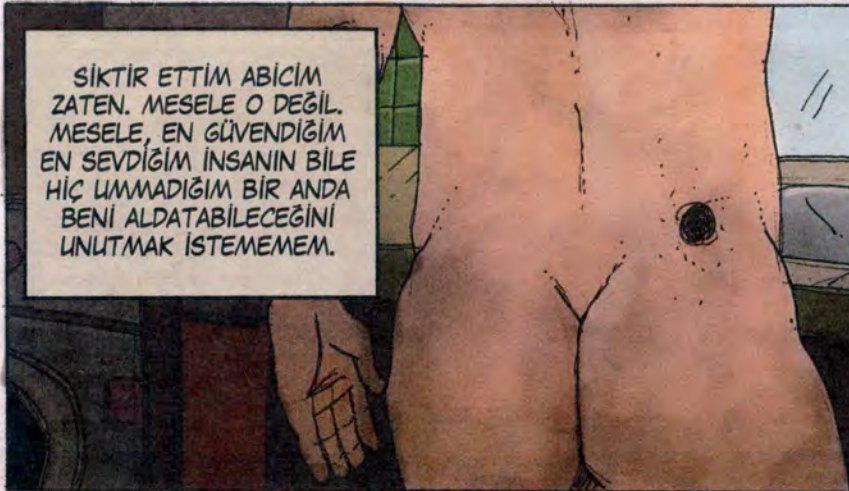

EEE SIKTİR ET ABİ O ZAMAN! UNUTMAN
LAZIMKEN NE DİYE KIZIN DOĞUM
LEKESİNİN DÖVMESİNİ KARNINA
YAPTIRIRSIN?

Güldü...

SIKTİR ETTİM ABİCİM
ZATEN. MESELE O DEĞİL.
MESELE, EN GÜVENDİĞİM
EN SEVDİĞİM İNSANIN BİLE
HİÇ UMMADIĞIM BİR ANDA
BENİ ALDATABİLECEĞİNİ
UNUTMAK İSTEMEMEM.

KİMLİLE OLURSAM OLAYIM, KARIM BİLE
OLSA YANIMDAKİ, HER ÇIPLAK KALDIĞIMDA
BU KODUĞUMUN LEKESİNE BAKIP KENDİ KENDİME
DİYECEĞİM Kİ, UNUTMA LAN! SAKIN UNUTMA!
HERKES HERKESİ HER AN ALDATABİLİR.
HERKES HERKESİ HER AN ALDATIYOR OLABİLİR.
EN AZINDAN HERKES HERKESİ BİR ARA MUHAKKAK
ALDATIR. LEKEYE BAK VE SAKIN UNUTMA!

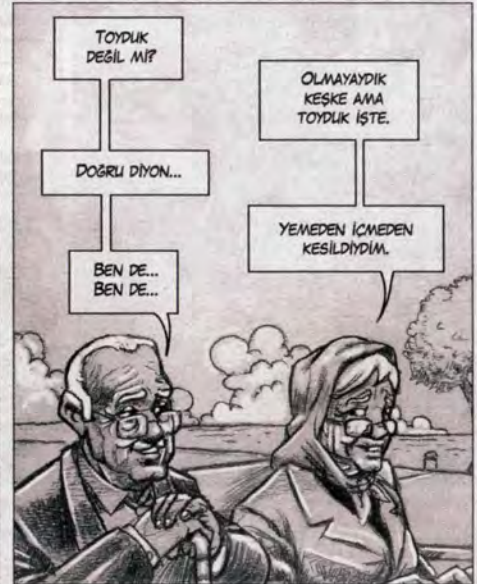
Tekrar göz göze geldik
Özdemir'le...

BİRER TANE DE BİZ Mİ
YAPTIRSAK LAN?

ESKİ BİR TANIDIK

Yazan: BİROL TEZCAN
Çizen: MAM CİCİ

AKSAM OLDU.

HE YA OLDU...

HAFTAYA YİNE BURADA.

AYNI SAATTE.

TOYDUK O ZAMAN.
GENE BOYLE BAKTYDIN.
BAKTYDIN DA İÇİM
SIZLADYDI.

TOYDUK O ZAMAN.
GENE BOYLE BAKTYDIN.
BAKTYDIN DA AKLIM
GİTTİDİ.

ÇOK AĞLADIM
ARDINDAN.

ÇOK AĞLADIM
GİDERKEN.

BIRAKMAYAYDIK
ELLERİMİZİ,
BOYLE OLMAZDI.

BIRAKMAYAYDIK
ELLERİMİZİ, BOYLE
OLMAZDI.

KİNDİ O
DEDE?

ESKİ BİR
TANIDIK.

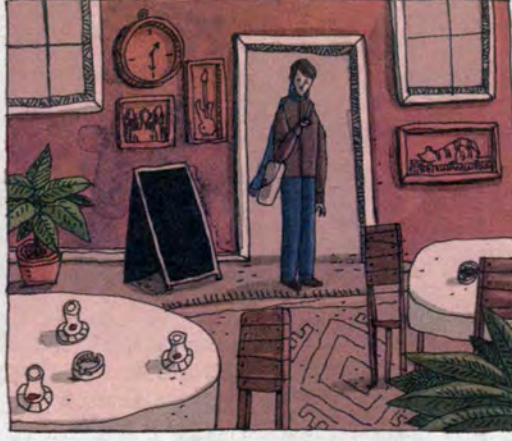
ANNEANNE KİNDİ O ADAM?

ESKİ BİR
TANIDIK.

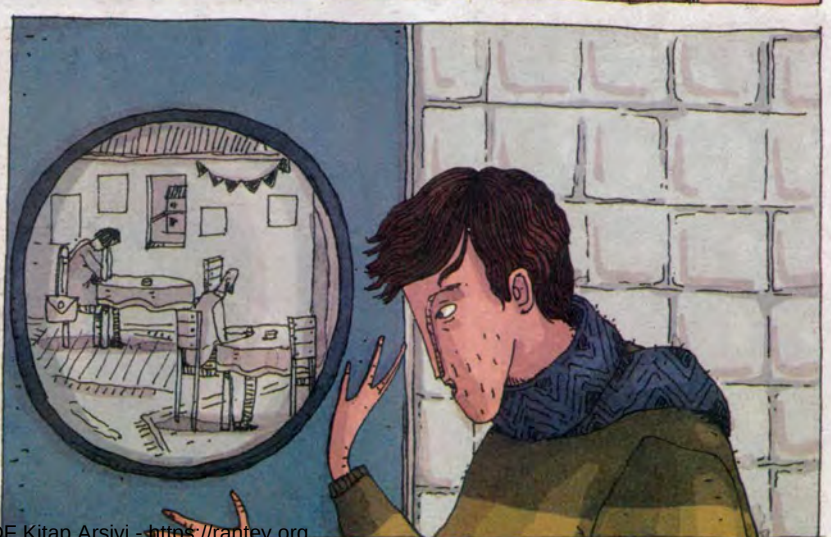
BEKLE BENİ

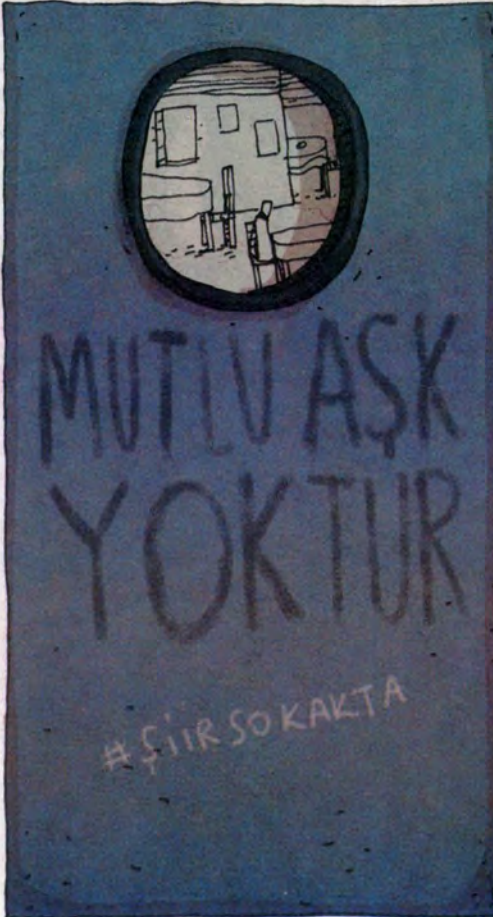
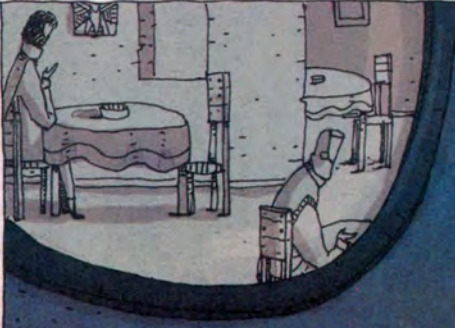
YAZAN: HAKAN BIÇAKCI

ÇİZEN: MERT TUGEN

BANDİSTA AŞK SÖRKİSİ Çizgi: Kemal Gökhan

Aşk inadına, aşk devrimdir!
mağlup, galip ve NİKBİNDİR!
Her sabah, Her gece
mücadeledir...

Aşk bir molotof kokteyli,
bazen elde kalem misali,
daim doğrudan eylemdir!

*NİKBİN: İyimser, optimist

Pasif direniştir! Aşk
İstanbul'da bir sokak...

Berlin'de bir squad, bir izi,
39, bazen binlerdir...

Aşk örgütlenmektir
Aşk meydanıdır,
Aşk alevi,
maskesiz yürümektir
Kırılmış bir
tüfektir!
Müsterektir!

Aşk bir kadın
punk tutumu
Karakızıl bayrak
oldu... yeşil ve
mor, yeşil ve
pembedir
RENGARENKTİR!
Aşk, Ankara'da
bir meydan...

Atina'da yanan
gân... Alevler
ışığındadır...

Kemal Gökhan 2016

YÜZ TANIMA

Yazan: ERDEM AKSAKAL
Çizen: ALİ OLGUN

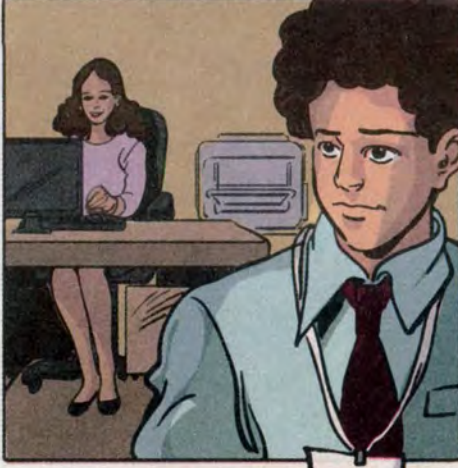

"Erken kalkmaya alışamadım. Alarmı üç kere erteliyorum her gün. Aslında 06:20'de kalkmam lazım da işte, tuvaletle diş fırçalamayı hızlandırsam 06:23 de kurtarıyor."

"İş biraz yorucu ama şirkette tanılar ve severler beni."

HOŞ GELDİNİZ LEVENT BEY!

Kalabalık ama herkes birbirini biliyor. Bu çocuk da zehir gibi bak hemen adımızı öğrendi.

Ama hep Levent'sin burada. Herkes bilir, insanlar bilmeseler makineler bilir.

Okulda hocalar, selamlaştığım bir sürü çocuk bile bilmezdi adımı. İnsan bazen tanınmamak istiyor. Twitter nickim gizli Allah'tan.

Herkesin herkesi tanımamasının kötü yanı bu işte.

Kafadan konuşsam Gülşayla duyulur, herkes ağzına sakız eder. O da bakıyor gibi halbuki.

SAYIN LEVENT ÖZKAN GÖRÜŞMELERİMİZ KALİTE STANDARTLARIMIZ GEREĞİ KAYDEDİLMEKTEDİR.

Ne varsa eski usul kağıtta var. Hadi güvercinim götür bakalım mesajı. Zaten tanımaz benim olduğumu, bir aksilik olursa bilmeze yatarım...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantev.org>

SENİN HERHALDE BU ÇIKTI, EN ALTA KULLANICI ADI LOZKAN YAZIYOR. SİSTEMDEN BAKTIM, SENİNİMİŞ. ORADAN TANIDIM.

İsim mi çıkıyormuş, olaya gel, anonimlik birinci saniyede yıkıldı.

EH MADEM İÇİYORSUN, TERASI GÜZEL BİR KAFE VAR ŞURADA. TANIDIK SAYILIR. GİDELİM Mİ İŞ ÇIKIŞI?

LEVENT ABİ HOŞ GELDİN!

1-2 YILDIR ŞİRKETTE GÖRÜYÖRÜM AMA HİÇ TANIMİYÖRÜM Kİ SENİ. YANİ LINKEDİN'DE EKLSİN DE HİÇ BİLMİYÖRÜM YANİ...

TWITTER'DA ÇOK YAZMIYÖRÜM AMA SÜREKLİ BAKIYÖRÜM İSTE. ACAYİP KOMİK FENOMENLER VAR. SEN VAR MISIN TWİT'TE?

AAAA BEN TAKİP EDİYÖRÜM SENİ. ÇOK İYİ YA. İHLAMUR SEVİYÖRÜM Dİ Mİ? BİR DE GEÇEN HURDA Bİ ARABANIN ÜSTÜNDEKİ KEDİ RESMİNİ KOYMUŞTUN. BEN BAYILIYÖRÜM SENİN YAZIM TARZINA.

Elveda posta güvercini...

EVET DE PEK NICK'İMİ SÖYLEMİYÖRÜM HERKESE. MÜDÜRLER FALAN BİR SEY DER BELKİ İHTİSAZ KAYIŞI BENİM TWİTTER ADIM.

HAMZA'YI ÇOK SEVİYORDUM. ÖYLE BÖYLE DEĞİL.

IRI KOLLARININ ARASINDA BİR KUŞA DÖNÜŞÜP GÖĞÜ BOYLAYACAĞIMI SANIYORDUM.

HAMZA BENİ NEREDEYSE HİÇ SEVMİYORDU.

AMA BANA AŞIKTI.

HER ŞEYİ ELEŞTİRİYORDU.

HİÇ DIRMADAN SAÇLARIMDAN YAKINIYOR, TAKINTILARIMA SÖYLENİYOR,

TRAVMALARIMLA TAŞAK GEÇİYORDU.

KENDİMİ HATIRLAMİYORDUM BİLE.

TAM ÜÇ YILDIR BİRLİKTEYDİK VE BEN ARTIK ÜSTÜ GRİ BOYAYLA KAPLANMIŞ ESKİ BİR SLOGAN GİBİYDİM.

AMA AŞIKTIK.

SENİ ÖLDÜRESİYE SEVİYORUM HAMZA

YAZAN-SİNEM SİL ÇİZEN-GÖKÇE ERVERDİ

BİR GÜN BANA GELMİŞTİ. ACELESİ VARDI.

EVDE DÖRT YILDIR AYRILACAĞI EŞİ, İŞ YERİNDE BİR YILDIR BEKLETTİĞİ ÖTEKİ SEVGİLİSİ VE KİM BİLİR DAHA NİCELERİ VARDI ARKASINDA.

AMA AŞIKTIK.

YEŞİL KADİFE KOLTUĞUĞU OTURMUŞTU.

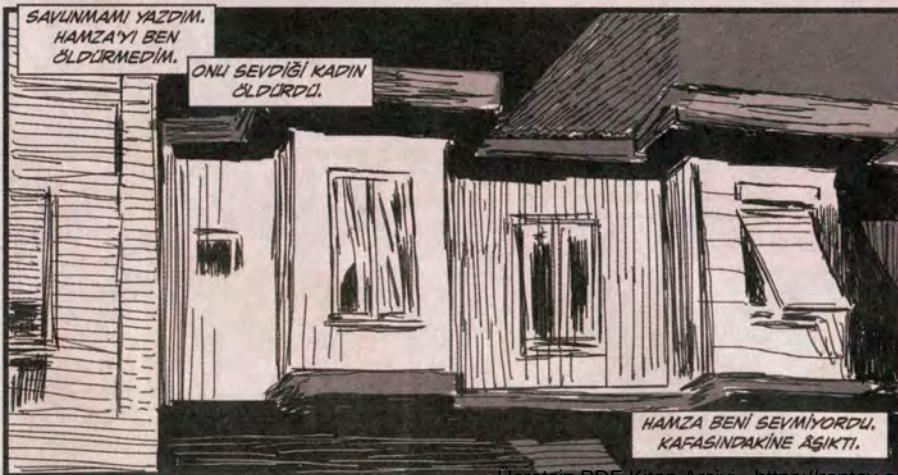
BİRKÇ DAKİKA ÖNCE YEDİĞİMİZ PORTAKAL KABUKLARININ İÇİNDE SİGARA SÖNDÜRÜYORDUK.

BORDO PERDELERİMİZİN ANASI AĞLIYORDU.

EVİMİZLE CENAZE EVİ ARASINDA BİR FARK VARSA, O DA HELVAMIZIN OLMAYIŞIYDI.

"ARTIK SÜRDÜRMEİNİN BİR ANLAMI YOK..." DEDİĞİNDE ONA HİÇBİR ŞEY SÖYLEMEDİM.

SADECE İÇİNE BİRKÇ GÜN ÖNCE GETİRDİĞİ ÇİÇEKLERİ TIKTIĞIM VAZOYU GEÇİRDİM KAFASINA.

SEVGİLİ GÜNLO

TEVFİK MERKUT

26 ŞUBAT CUM.

SEVGİLİ GÜNLÜK, DOĞUM GÜNÜNÜ BU SENE DE UNUTURSAM MİNE GÖTÜMÜ PASLI SİLELE KESER!

GEÇEN 7 HİT

MURAT İNANMIYORDUM SANA... ÜRÜHÜ!!

YARIN YEHİKLİ FALAN BİYER BAKIN, BARI !!!

MİNE TRİP ATARKEN KAFAMIN İÇİNDE BEYİN YERİNE ÇUPRA VARMIS GİBİ HİSSEDİYORDUM!!

29 ŞUBAT PZT. HÜOP GÜNLÜK.

İNTERNETTEN ARAŞTIRDIM, İMİ ÜÇ YERİ ARADIM, ŞÖYLE Bİ TABLO ÇIKTI ORTAYA...

Tİ BON STEK 90TL

HASIRDA SU 15TL

MEZE 20TL

PEYNİR TABAĞI 80TL

OCAK SONDÜREN İYİ ŞARAP! 180TL

BOL CATAL BİÇAK KAYI VESİLESİ

TOP TOP EKMEK

UCUZ YOLLU TAVUK 30TL

YIĞIR ZİVİR 15TL

FAKİYU

adisyon 435 TL

BEN

BAHİSİS: C

2 MART ÇARŞ.

500 LİRA YEMEĞE VERECEĞİME, KOLYE FALAN MI ALSAM DIYE KUYUMCUYA GİTTİM

BİT AYAZI KADAR TAŞA 2000 LİRA DEBİLER "HASKİTİRİN LAN" DİMEDİM "KOLAY GELSİN" DEYİP UZAKLAŞTUM...

BÖYLECE PIRLANTABAN BA AFRIKALI MADENCİLERİN ELVERİŞSİZ ŞARTLARI, ELMAS KARTELLERİN MEZALİMİ GİBİ SEBEPLERDEN DOLAYI VAZ GEÇTİM...

4 MART CUMA

3 GÜNKALDI GÜNLO!... SEKSİ SÜTYEN ALIM DIYE AVM'YE GİTTİM AMA MİNE'NİN MEME BOYUNU BİLMEDİĞİMİ ORDA FARKETTİM!!

NE BİLİM, ŞÖYLE SÜ KADAR FALAN!!

ANTI-KAPİTALİZM FALAN ORDAN MI YÜRÜSEM ACABA??

GEL BU SİSTEİNİN PARÇASI OLMAYALIM. HEDİYE FALAN BUNLAR HEF OYUN DESEM, O DA "BENİ HİÇ AN-LAMAYOSUN ALLAH BELANİVERSİN" DER...

FORZA 5 MART CTS

SEVGİLİ GÜNLÜK, MİNE BUGÜN TIRIL GİBİ KIRKIR, KESİN Bİ BEKLENTESİ VAR

ASLINDA AKLINDA Bİ FİKİR VAR AMA BİRAZ RİSKLİ

7 MART TA BESİKTAŞ MACI VAR **2 (iki) BİLET ALSAM PIYORUM**

Hahı içimdeki ÇOCUK ÖLMEDİ AYAA!!! AMA TERS TEPERSE YAN BASARIM!

ULAN GÜNLO 7 MART PZT. Book

BEV SİYETİK BE OLM! MEĞER 5'i DE EVLİLİK YILBÖNÜ MÜMÜZMÜŞ! ONU UNUTUNCA DOĞUM GÜNÜ BE BOK OLDU!!!

2 GÜNDÜR GERİLİM HAD SAFHA-DA! ÖYLE PİS TRİP ATTI Kİ TEKME ATSAYDI DAHA İYDİ!!

İÇİM Bİ SANİYE DOKUNMA BANAI!!

BİLBAKALIM BEN NAPTİM?

FORZA

3-TRÖYBÜK:))

ÖNÜMÜZMİ MAÇLARA BAKIÇZ ARTIK, İDDİALİ Bİ YAZ TATİLİ GÖZERSEM AFFEDER. HERALDE! SİYU GÜNLO!!

ÇİFT TIRNAK

Yazan: Kemal Varol

Çizen: Rewhat

İkimiz de okumak istemediğimiz bir okulda okuyorduk. Çekip gitmek istiyor, gidemiyorduk.

Bazı akşamlar öğrenci yurdundan kendimizi dışarı atar, tepedeki çimenliğe giderdik onunla. Çevremizde sevgililer sarmaş dolaş eğlenirken, biz çimenliğe uzanıp Ankara'nın titreyen ışıklarına bakardık. Bira şişelerimizi bir kenara koyar, birer sigara yakardık.

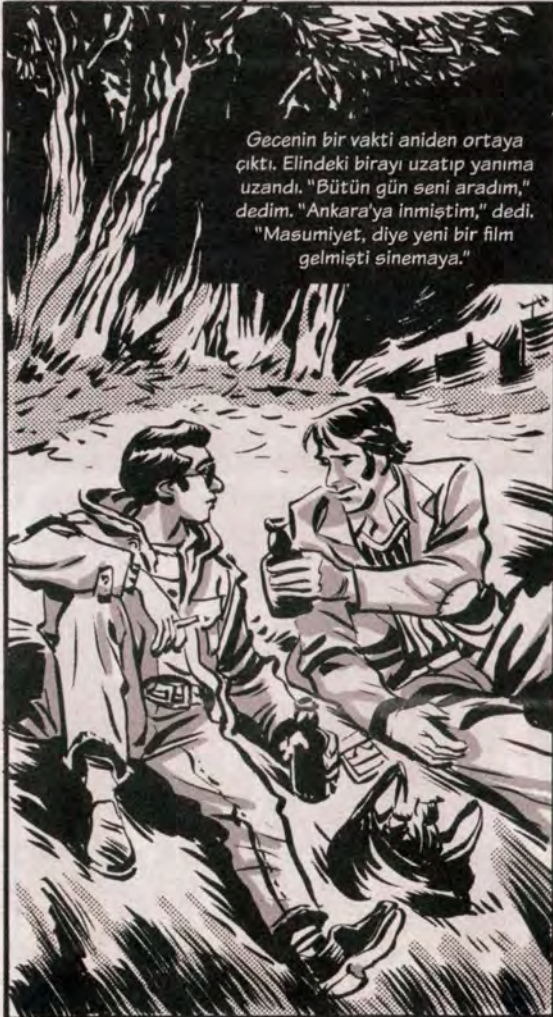

Sigara kesmezdi onun içindeki sıkıntıyı. Çocukluktan kalma bir alışkanlıkla tırnaklarına abanırdı bu kez. Sol elindeki tırnaklar bitince bu kez diğer eline geçerci. Kanatıncaya kadar kemirirdi tırnaklarını.

Konuşmazdı pek. Daha doğrusu hayatla ilgili bin cümle kurarken kendi ömrüne dair tek laf etmezdi. Yüzüne düşen saçlarını düzeltir, gözlüğünü gömleğine siler ve yeniden Ankara'ya bakardı.

Tek arkadaşımıydı. Bütün dünyası filmler ve kitaplardan ibaretti. Bir gün ortadan kayboldu. Yurda, gidebileceği yerlere baktım ama bulamadım. Çaresiz, tepedeki çimenliğe döndüm.

Gecenin bir vakti aniden ortaya çıktı. Elindeki birayı uzatıp yanıma uzandı. "Bütün gün seni aradım," dedim. "Ankara'ya inmiştim," dedi. "Masumiyet, diye yeni bir film gelmişti sinemaya."

Tırnaklarını yemişti yine.

Arada bir parmaklarını ağzına götürüyor ama orada kemirebileceği bir tırnak kalıntısı bulamayınca yeniden bira şişesine uzanıyordu.

"Hepi topu üç kişiydik sinemada," dedi. "Geçip en öne oturdum. Hemen arkamda bir kız oturuyordu. Kapiya yakın oturan çocuksa bir süre sonra çıkıp gitti sinemadan."

Film o kadar güzeldi ki, heyecandan tırnaklarımı kemirmeye başladım yine."

"Bir zaman sonra, hemen arkamdaki kız uzanıp "yapma," dedi bana, "midem bulanıyor."

Özür dileyip ellerimi koltuk altımda bağladım. Aradan ne kadar zaman geçti bilmiyorum. Kız tekrar uyardı beni.

Ellerimi ne zaman çözdüm, tırnaklarımı hangi arada kemirdim, hatırlamıyorum.

Kız daha da öfkelenmişti. "Gözüm takılıyor, filmi izleyemiyorum," dedi. Yine özür dileyip ellerimi birbirine kenetledim."

Galiba ilk kez bu kadar uzun konuşuyordu. Bir sevgilisi yoktu. Nihayet güzel bir hikaye yaşadığına sevinip bira şişemi onunla tokuşturdum.

"Kızın üçüncü uyarısı daha da şiddetli oldu. Filmi berbat etmiştim. Ama Demirkubuz şahiden tuğla gibi bir film çekmişti. Çaresizdim. Tırnaklarım bile heyecanlanmıştı film karşısında."

"Ne yapayım!" dedim yüzünü zar zor seçebildiğim kıza, "alışkanlık, terk edemiyorum!" Başımı geriye çevirince, güzel ama sinirden zangır zangır titreyen yüzünü gördüm. Daha da öfkelenmişti kız. "Ben ne yapayım!" diye bağırdı. "Senin tırnakların yüzünden doğru dürüst film izleyemedim!" "Başımı önüme eğdim. Cevap veremedim kıza. Ellerimi birbirine kenetledim. Kızın, öfkeyle nefes alıp verişini duyuyordum.

Bir zaman sonra kızın yerinden kalktığını duydum. Dışarı çıkacak sandım. Öyle yapmadı.

Arkamdan dolanıp
yanıma geldi.
Yanımdaki boş
koltuğa oturup
ellerimi tuttu.
Bekir, o uzun
tiradına başlarken
"yapma," dedi
bana kız, "kemirme
tırnaklarını.
Yazık sana!"

Film bitene kadar elimi tuttu. Birkaç kez elimi ellerinden kurtarıp
tırnaklarımı kemirmeye niyetlendim ama bırakmadı. Niyetimi
anlayınca daha da sıkı tuttu ellerimi.

Biraz bitmişti. Boş şişeyi çimenlikten aşağı
yuvarladım. Onunsa eli hâlâ tırnaklarındaydı.

"Eee?" dedim, "sonra?" "Sonra film bitti ve bıraktı ellerimi,"
dedi. Aynı anda çıktık sinemadan. O başka bir tarafa
yürüdü, ben başka bir tarafa."

"Adını, nerde
okuduğunu,
telefonunu
falan almadın
mı?" dedim.
"Almadım," dedi.
"Film o kadar
güzeldi ki, o
olmasa bırak
tırnaklarımı,
parmaklarımı bile
kemirebilirdim,"
dedi, "sağ olsun,
elim tuttu kız!"

"Güzel miydi?" diye sordum.
"Güzeldi," dedi, "bayıldım filme!"

Bir şey demedim. Onun da birası
bitmişti. Ankara'nın ışıkları sağa
sola sallanıyordu. Sonra saçlarını
düzeltip "Lamekçiğim," diye sordu

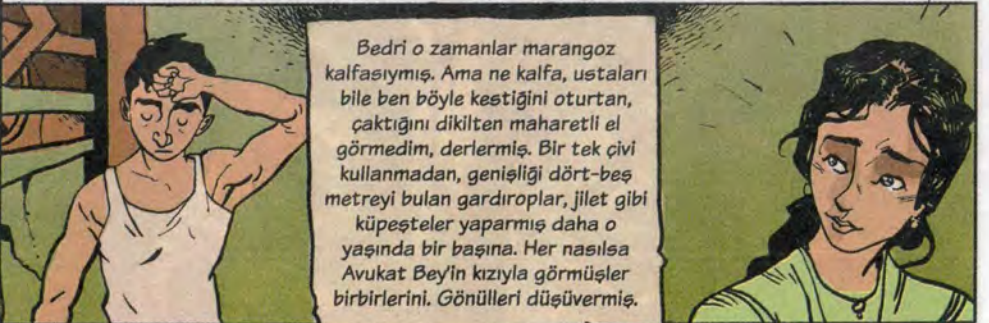
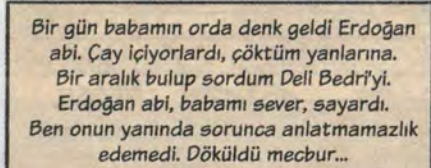

DELi BEDRİ

Yazan: MAHİR ÜNSAL ERİŞ
Çizen: CEM ÖZÜDURU

-Bandırma'nın sevdalı, güzel çocuklarına-

Hatta sevda yüzünden
ölmek de ayıp değil, diyen
şair, sevda yüzünden
delirenleri neden unutmuş?

Çok tutulmuşlar birbirlerine.
Marangoz kalfası Bedri ve Avukat
Bey'in Fransız kolejli kızı Nilgün.

Aylarca haftalarca kıyı köşe
buluşmuşlar gizli gizli, konuşmuşlar,
sevdalık etmişler.

Ama büyük aşk her zaman engelle mecburdur. Avu-
kat'ın kulağına fısıldayarmışlar kızının bir marangoz
kalfasıyla buluşup, köşe bucak konuştuğunu, yarenlik
ettiğini. Avukat Bey, "ma şeri" sine kıyamayacağı için
çektirmiş Bedri'yi bir kenara, bir güzel dövdürmüş.
Sonra bir daha, bir daha, bir daha, belki on kez, yirmi
kez. Haftalarca hastanelerde yatmış Bedri

Nilgün okullar açılınca kolejine dönmüş. Bedri'yi
de askere almışlar aynı sonbahar. Avukat bey,
biraz olsun rahat etmiş. Bu ateş de böylece
küllenişip gitti sanmış. Ama bırakmamış birbirini
Nilgün ve Bedri. Mektuplaşmışlar iki sene
boyunca, aralıksız. Bazen haftada üç-beş kez.
Aşk, hasrete değdikçe bilen keskinleşmiş.

Ana baba yok Bedri'de tabii. Bir ablacığı var, bir
de ustası. Askerden gelir gelmez açmış ustasına
meseleyi. Kasabamız küçüktür, ustanın elbat
haberi var olan bitenden. "Bakalım," demiş,
"hayırlısı olsun, bir hal çaresi düşünceğiz."

Eşraftan birkaç kişiyi yanına katıp
konağa gitmiş ustası Bedri'nin. "Böyle
böyle bir durum var, destur verirsiniz
istemeye geleceğiz" deyip şöyle bir önden,
Avukat'ın gönüllü yapmaya gitmişler.
Avukat'ın marangoz kalfasını damat
istemediği herkesin malumu çünkü.
'Gençlerin yuvasını yapalım, sevaptır,
gelin siz de etmeyin böyle' demek iste-
mişler. Avukat içeri bile almamış adamları.

BÖYEPENDİ MUSAİT
DEĞİLLERİMİŞ, MESELE NEYSE
BİR PUSULA YAZSINLAR
KENDİLERİYLE BİLHAŞARE
ALAKADAR OLACASIN, DEDİ.

Eşraf pes etmemiş. Bedri iyice yemeden
içmeden kesilince Belediye reisinin makamına
başvurmak gelmiş akıllarına. Gidip Reis
beyden araya girmesini istemişler. Reis bey
de hemşehrilerini, ahbablarını kırmamış tabii.
Aramış Avukat beyi, 'Yann akşam,' demiş,
'hayırlı bir iş için ziyaretinize geleceğim.'
İş oraya kadar varmış.

REİS BEY, SİZ
BÜYÜSÜNÜZ, BİLİRSİNİZ
YETİMDİR BEDRİ. BİR
BASALIK YAPIVERİN,
HEM ÇOK SEVAPTIR.

Reis Bey, Bedri'yle ustasını yanına katıp varmış konağın kapısına ertesi
günü. İstemiş Nilgün'ü babasından. Babası önce mırın kırın edecek olmuş.
Reis'i de çıngırmayacağını bilince bir bahane bulmuş hemen. "Kızımı
Avrupa'ya yüksek tahsile gönderiyorum. Döndüğünde hala gönüllü olursa
evlensinler madem" demiş. "Tahsilinden geri kalmasın da!"

EPENDİM, SEBESİ
ZİYARETİMİZE GELE-
LİM. ALLAH'IN EMRİ,
RESULÜ EKREM'İN
KAVLİYLE...

Reis Bey tongaya düşmemiş.
Madem tahsili bitesiye
sözleşiyoruz, o zaman bu
gençlere bir yüzük takalım da
kavilleştikleri belli olsun deyip
punduna getirivermiş
yüzükleri. Sözlendirmiş
Bedri'yle Nilgün'ü oracıkta.
Ses edememiş Avukat Bey,
ama delirmiş öfkesinden tabii.

HAYDI BAKALIM,
ALLAH TAMAMINA
ERDİRSİN...

AVUKATIN KIZI VERECEĞİ YOK.
İKİ HAFTA SONRA PAKETLEYİP
GÖNDERECEK FRANSA'YA.
MAKSAT REİS'İN ELİNİ OYALAMAK.
AMA BİZİM BEDRİ Bİ SEVİN,
Bİ SEVİN.

DURUP DURUP
YÜZÜĞÜ ÖPÜYOR,
NILGÜN'ÜM DE
NILGÜN'ÜM, BASKA
LAF YOK
AĞZINDA.

ARADAN BİR HAFTA GEÇTİ GEÇMEDİ
ELİNDE BİR KÜÇÜK ZİNNET SANDIĞIYLA
GELİVERDİ KAHVEYE BU, İKİ DİRHEM
BİR ÇEKİRDEK. O ZAMANLAR RAHNETLİ
BABAMIN KAHVE, BEN YARDIM EDİYORUM.
KENDİ ELLERİYLE OYMUŞ SANDIĞI,
HEDİYE EDECEKİMİŞ.

Cevizden ince ince işlemiş onu. Yandan iki
çekmeceli, kapağı aynalı, içi kadifeli zarif bir
sandık. Söz'den beri göremiyormuş da, çok
özlemiş de. Bu sandık bahanesi olacaktı.
Yapma dedim, gitme dedim, o avukat seni
kapıda terslerse çok bozulursun dedim.
Yok dinletemedim.

NİYE AZARLASIN
BİRADER, BU KIZ BENİM
SÖZÜM DEĞİL Mİ, BEN DE
BU ADAMIN DAMADI DEĞİL
MİYİM? GEÇ ALLASEN
BİR KALEM!

Dinlememiş Erdoğan Abi'yi
tabii Bedri. Saçlarını
briyantinle bir güzel yatırıp
düşmüş konağın yoluna.
Koltuğunun altında
ceviz sandık."

HÜRP

Şimdiki aklım olsa onu bırakır
miydim, onları görmesini ister
miydim ama nereden bilicen.
Olacakla öleceğin önüne
geçilmiyor. Bıraktım gitti bul

Hasımları varmış Avukat beyin.
Kim bilir kimlerin kovanına girdi,
dürttüğü çomaklar. Kim bilir
kimlerin canını yaktı ki kanına
susadılar, çocuk çocuk demeden.

Bedri kucagında sandığıyla
yokuş başına vardığına adamlar
konaktan içeri giriyorlarmış
ellerinde silahlarıyla. Silah
seslerini, çığlıklarını duyana kadar
anlayamamış ne olduğunu.

Koşmuş ama nafiye. Biraz sonra
adamlar konaktan çıkverince kendini
bir bahçe duvarından atıvermiş
can havliyle...

NİLGÜN!!

İÇERİ BİR GİRSİN Kİ
AMAN ALLAH. HİZMETÇİNİN
KÜÇÜK ÇOCUĞUNA KADAR
ÖLDÜRÜMÜŞLER. HER YER KAN,
BAĞIRSAK, BEYİN... BİR TANESİNİ
CANLI BIRAKMAMIŞLAR.
PARAMPARÇA ETMİŞLER
İNSANLARI O BEŞ
DAKİKADA.

SONRA N'OLDU
PEKİ ERDOĞAN
ABİ?

Sonrası ne olacak. Bedri ortarlardan
kaybolup tam iki yıl görünmemişti. Konak
öyle metruk kalıp bir harabeye dönmüştü.
Bu cinayeti kasabada aylarca
konuşmuşlardı. Anlatıla anlatıla
bir efsaneye dönen olay zamanla perili
olan konakta cinlerin tüm aileyi katlettiği
bir efsane halini almıştı.

Bedri'den
haber yoktu.

SONRA BİR GECE
KARAKOLDAN BİR BEKÇİ GELDİ
KAPİYA. BEDRİ GELDİ, ŞEYE ÇIKMIŞ
İNDİREMEYORUZ, SENİN LAFINI
DINLER BELKİ, DEYİP ALDILAR
CUMHURİYET MEYDANINA
GÖTÜRDÜLER. GECEİNİN
KİM BİLİR KAÇI!

Çıkmış Atatürk'ün omuzlarına bas bas bağınıyor Bedri. O zaman anladım işte akıldan anzalandığını. Allem ettim, kallem ettim sabaha doğru zar zor indirdim oradan onu. O gün bu gündür de böyle işte.

PASAAAAAM!
YETİŞ PAŞAM.
BEN YETİŞEMEDİM
SEN YETİŞ PAŞAM.
BUNLARIN SÜLALESİNİN
KITABINA SOK PAŞAM.
PANTOLLARIM
ÜTÜLÜ
YETİŞ PASAAAAAM!
HAAAYT
AVRADINIZI!

Anlatmayacaktım bunları. Erdoğan abiye de sözüm vardı. Ama birkaç sene önce öldü Bedri. Uyuduğu rıhtımdan suya devirivermiş birkaç it. Boğulmuş uyanamadan. Kahrolduk tüm kasaba. Erdoğan abiyle ben, içten içe seviniyorduk belki.

Nilgün'le
kavuştular diye.

ÖLÜNCE HERKES...

ÂŞIK OLDUĞU
YAŞTA OLUR DEĞİL Mİ?

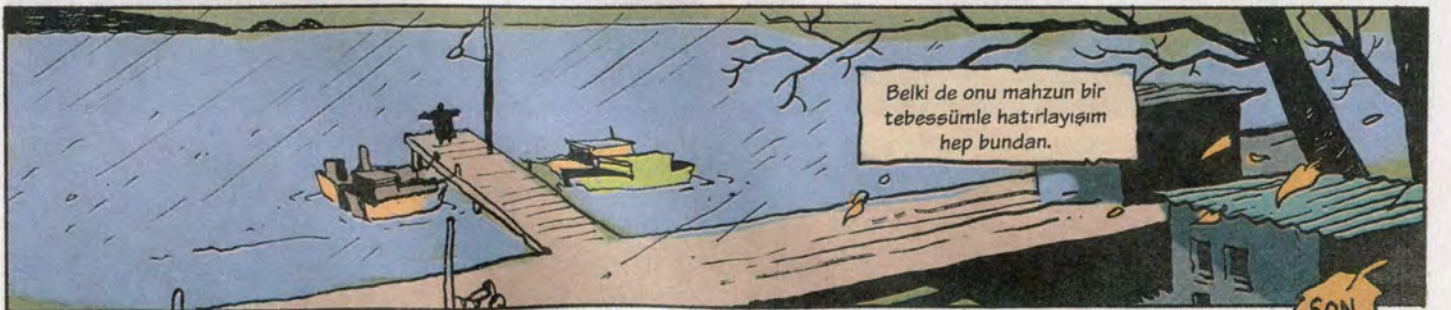
Ölümünden birkaç hafta önce
rıhtımda görünce bir şişe şarap
alıp yanına oturmuş, sevdadan
söz açmaya çalışıp muhabbet
etmeyi denemiştim onunla.

O beni dinleyip dinleyip susmuş
sonra. 'Ooooooh muz!' diyerek
koşa koşa uzaklaşmıştı.

Belki de onu mahzun bir
tebessümle hatırlayışım
hep bundan.

SON

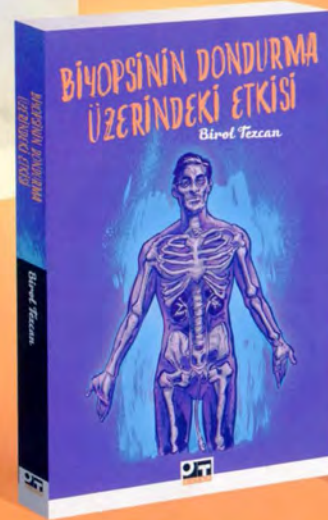

"maksat okumak olsun"

**ERDEM
AKSAKAL'dan**

**Bir Beyaz Yakalının
İtirafları**

**MEZELERİ
GÜZEL**

BİROL TEZCAN ve TURGUT YÜKSEL'den öyküler

www.otkitap.com

PAMUK PRENSES VE AVCI

PAMUK PRENSES VE AVCI, ORMANDA KARŞILASIR. AVCI, PAMUK PRENSESİ GÖRÜNCE, "SENİ İNCİTMEK İSTEMİYORUM KALBİNİ ALMAYACAĞIM," DER VE ARKASINI DÖNÜP GİDER. PAMUK PRENSES, DAHA YEDİ CÜLELERLE TANIŞIP, KÜTÜ KRALİÇENİN VERECEĞİ ZEHİRLİ ELMAYI YİYİP PRENSİN KENDİSİNİ ÖPMeye GELMESİNİ BEKLEMek ÜZERE BAYILAMADAN, AVCI ARKASINI CÖNDÜĞÜ AN, ONA AŞIK OLUR. ORMANIN DERİNLİKLERİNDE AVCIYI ARAMAYA BAŞLAR KARANLIK YOLLARDAN, UMUTLA UMUTSUZLUĞUN BİRBİRİNE GEÇTİĞİ UZUN BİR YÜRÜYÜŞTEN SONRA AVCIYI BULUR. PAMUK PRENSES VE DER Kİ: "KALBİMİ NİYE ALMADIN? BEN ZATEN ONU SANA VERMEK İSTİYORDUM."

